

Nr 823

Av herr **Levin**, *angående användningen av viss avgift enligt vattenlagen.*

Enligt vattenlagen kapitel 2 § 10 är den som vid byggande i vattendrag hindrar eller försvårar fiskens framkomst pliktig att, så länge hindret bibehålles, erlægga viss årlig avgift till befrämjande av fisket inom landet. Den årliga avgiftens storlek fastställs i samband med byggandet.

Då nu gällande lydelse av ifrågavarande paragraf behandlades år 1954 anslöt riksdagen sig till departementschefens och utskottets uttalande att det ej vore ändamålsenligt att frågan om medlen närmare reglerades i lagen. Utskottet framhöll även att fisket i vattendragen samt vid kusterna och i havet finge betraktas som en enhet och att avgiftsmedlen därför även finge användas för att främja kust- och havsfisket med viss inskränkning. Enligt vad utskottet inhämtat användes ungefär hälften av avgiftsmedlen till forsknings- och försöksverksamhet på sötvattenfiskets område och återstoden till lokala fiskevårdande åtgärder.

I årets statsverksproposition under jordbruksdepartementets huvudtitel uttalar departementschefen under rubriken Fiskeristyrelsen: Avlöningar: »Erforderliga medel för sjöregleringsforskning på grund av minskat bidrag från vattenkraftsintressenter bör enligt min mening kunna utgå ur de fiskeavgiftsmedel, som tas upp enligt 2 kap. 10 § vattenlagen.»

För sjöregleringsforskning har vattenkraftsintressenterna en organisation som vederbörande själva bekostar. Kostnaden för denna forskning uppgår nu till 365 000 kronor per år. Då intressenterna numera anser att de ej längre har behov i samma utsträckning som tidigare av denna forskningsorganisation bör det vara deras ensak att besluta om och i vad mån densamma skall avvecklas. Något skäl för automatisk överföring av denna organisation att upprätthållas och bekostas av fiskeavgiftsmedel kan inte föreligga.

Det kan knappast heller vara förenligt med vad utskott och riksdag uttalade år 1954 att binda användandet av vattenregleringsavgifterna som inflyter enligt ovannämnda lagrum till just arbete av det slag som nu bedrivs av vattenkraftsintressenternas sjöregleringsforskning. Även i fortsättningen bör medlens användande beslutas från fall till fall och användas dels till olika slag av forskning och försöksverksamhet på fiskets område och dels till olika slag av praktiska åtgärder för upphjälpande av fiskbeståndet såväl i sötvatten som vid kusterna och i havet.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,
att riksdagen vid behandling av jordbruksdepartementets
huvudtitel måtte uttala att de medel som inflyter enligt
kap. 2 § 10 vattenlagen skall användas på sätt som riksdagen
tidigare beslutat.

Stockholm den 26 januari 1967

Hans Levin (s)